

ROZBIJANIE (3) *sb n*

o oraz a *jasne*, e *pochylone*.

sg *N* rozbijanié (2); -é (1) -(e) (1). ◊[*D* rozbijaniu.]◊ *A* rozbijani(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. rozbój.

1. [*Dzielenie na części przez uderzenie; fissio Cn [czego]: z odziemkow przy korzeniu [drzewa migdałowego] będą [...] kijáni ku fczepániu y rozbijániu wízelákiego drzewá twárdego. Cresc 1571 400.*]

2. *Rozkładanie, rozstawianie czegoś złożonego i przymocowywanie do podłoża (2) :*

Wyrażenie: »rozbijanie namiotow« [szyk 1:1] (2): POłożenie Woyfká y rozbijanie Namiothow bywa v nich [Turków] co ná nagodnieyłym mieyfcu BielSpr 54.

~ *Zestawienie: »namiotow rozbijanie« = żydowskie święto Namiotów (1): Gdzie téż blifko było święto żydowłkie námiotów rozbjianié [Scenopegia; świętho Kuczek BibRadz] MurzNT Ioann 7/2. ~*

3. *Napadanie i rabowanie; aggressura, direptus, grassatio, grassatura, latrocinatio, latrocinium Cn [kogo] (1) : Ifch wyedzacz Morku hilkomanna [...] bicz [...] zboycza pośpolithem fnym thu do polsky przifchedl na rozbyanye lyudzi podrogach LibMal 1547/135v.*

Synonimy: 2. zest.: kuczki, lizawka.

Cf ROZBIJAĆ

KW, (LWil)